

поглиблення наявних знань, одержання нових знань на підставі узагальнення досвіду та пошуку нових шляхів і методів діяльності. Професійна культура стимулює активність, ініціативність та відповідальність учасників проекту за свої дії та можливі їх наслідки. Це дає можливість досягти поставленої мети проекту в передбачені або більш коротші строки, з запланованим або кращим результатом.

Література

1. Батенко Л.П., Загородніх О.А., Ліщинська В.В. Управління проектами: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2003. – 231 с.
2. Мельник В.К. Керівниками не народжуються: управлінська підготовка керівника навчального закладу у системі підвищення кваліфікації / В.К.Мельник // Управління освітою. – 2003. - № 8. – С.8-9
3. Балабанова Л.В. Організація праці менеджера / Л.В. Балабанова, О.В. Сердюк. – К.: ВД «Професіонал», 2004. – 304 с.

МЕТОДИ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

*Гриньова В.С.
Полтава, Україна*

Дослідження стану здоров'я студентської молоді у напрямку збереження і зміцнення здоров'я майбутніх фахівців свідчить про необхідність активної здоров'язберігаючої діяльності в навчально-виховному процесі ВНЗ.

Проаналізувавши результати анкетування педагогів і студентів ПУЕТ зроблено висновки про те, що здоров'язбережувальна навчальна діяльність не відповідає сучасним вимогам повною мірою і має недостатній рівень, що зумовило необхідність проведення додаткової роботи для дослідження й апробації методів здоров'язбережувальної діяльності навчального закладу.

Проведене під час констатувального експерименту анкетування його учасників (114) показало, що студенти мають недостатній рівень знань і вмінь, які окреслюють поняття здоров'язбережувальної грамотності (низький – 68% студентів, середній – 28%, недостатність знань із основ здоров'язбереження – 62%) і недостатню підготовку викладачів (22 респондента) до впровадження у навчальний процес методів здоров'язбережувальної діяльності навчального закладу. Водночас студенти мають очевидну позитивну установку (91 % опитаних) щодо використання здоров'язбережувальних методів.

Здоров'язберігаюча діяльність навчального закладу передбачає використання у своїй роботі певної сукупності методів [1]. Розглянемо їх зміст.

Метод соціальної діагностики (соціологічне опитування). Опитування це найбільш поширений і незамінний спосіб отримання інформації про життєвий світ людини, її наміри, мотиви, думки, події, результати людської діяльності тощо. Специфіка соціологічного опитування полягає в тому, що, опитавши певну кількість індивідів і зібравши їхні суб'єктивні думки, дослідник за допомогою спеціальної дослідницької техніки та процедур отримує інформацію про соціально типову думку, виводить осереднену картину дійсності. Застосовуючи метод опитування, соціальний педагог здобуває достовірне, об'єктивне й унікальне знання про певні суспільні процеси.

Метод соціальної профілактики (превенція) – робота, спрямована на попередження аморальної, протиправної, іншої асоціальної поведінки дітей та молоді, виявлення будь-якого негативного впливу на життя і здоров'я дітей та молоді й запобігання такому впливу. Соціальна профілактика ґрунтується на виявленні несприятливих психобіологічних, психолого-педагогічних, соціальних умов, що зумовлюють відхилення в психічному та соціальному розвитку молоді, в її поведінці, стані здоров'я, а також в організації життєдіяльності й дозвілля.

Методи соціального контролю (соціальний нагляд, опіка, рейд). Соціальний контроль – це нагляд, здійснюваний цілим колективом за соціальними діями окремих індивідів, що допомагає зберігати і передавати нащадкам моральні закони, норми і правила поведінки, традиції і звичаї, які становлять зміст культури і без яких не можлива практика соціальних відносин, життєдіяльність суспільства. Соціальний контроль складається із соціальних норм, приписів щодо поведінки в суспільстві та санкцій – засобів заохочення й покарання, що стимулюють людей додержуватись таких норм і приписів.

Організаційно-розпорядчі методи (нормування, інструкція, контроль і перевірка виконання). Організаційно-розпорядчі методи, які ще називають адміністративними, спрямовані на використання таких мотиваторів трудової діяльності, як почуття обов'язку, відповідальності, в тому числі адміністративної. Характерними особливостями організаційно-розпорядчих методів є прямиий вплив

на керований об'єкт, обов'язковий характер виконання вказівок, розпоряджень, наказів керівників для підлеглих, суворо визначена відповідальність за виконання (невиконання) вказівок і розпоряджень.

Психодіагностичні методи (тести, анкети) Тестування, анкетування – це дослідження певних психологічних якостей і властивостей особи шляхом використання психологічних тестів та анкет. Психодіагностичні методи використовуються для оцінки поточної ситуації (стану справ) або визначення перспектив (прогнозу) розвитку досліджуваних процесів.

Методи навчання (словесні, наочні, практичні методи) – це упорядковані способи діяльності педагогічних працівників й учнів, спрямовані на ефективне розв'язання навчально-виховних завдань. У методах навчання виокремлюють два види: метод навчання як інструмент діяльності вчителя для виконання навчальної функції – викладання; а також метод навчання як спосіб пізнавальної діяльності учнів з оволодіння знаннями, уміннями та навичками – учіння.

Методи виховання (позитивний приклад, переконання, заохочення і покарання, привчання, гра, самовиховання) – це сукупність засобів і прийомів, що впливають на психіку вихованця відповідно до заданої мети. Так, метод переконання – це вплив на наявні у працівника стимули з використанням логічних та психологічних прийомів з ціллю перетворення завдання у свідомий обов'язок, внутрішню потребу працівника виконувати доручення. А за допомогою методу привчання, який передбачає певну до деталей продуману організацію життя і діяльності вихованців – їхнього навчання і відпочинку, праці та спортивних ігор, можна сформувати у вихованців позитивні переконання та самосвідомість. Процес самовиховання, який є вищим етапом виховного процесу, дозволяє цілеспрямовано працювати над розвитком і самовдосконаленням людини від підліткового віку до зрілості.

Методи організації соціально-педагогічної взаємодії (методи спілкування, цілепокладання, оцінки самореалізації, організації діяльності) дозволяють ефективно взаємодіяти з учнями школи у навчально-виховному процесі [2].

Отже, цікавість і позитивне ставлення до власного здоров'я зумовлені здоров'язбережувальною діяльністю навчального закладу, що сприяє посиленню мотивації в навчанні та ефективному закріпленні знань і умінь, що окреслюють поняття «здоров'язбережувальна грамотність».

87 % студентів експериментальних груп вважають, що під час використання методів здоров'язбережувальної діяльності в освітньому процесі в них зросло зацікавлення навчанням, 76 % констатували, що навчальний матеріал засвоювався краще, 89 % студентів зазначили, що такий спосіб навчання їм подобається більше, ніж традиційний, а 92 % позитивно оцінили методи соціальної профілактики із використанням здоров'язбережувальних технологій.

Узагальнення результатів експериментального дослідження уможливило вияв дидактичних можливостей, методів здоров'язбережувальної діяльності навчального закладу:

- формування здоров'язбережувальної культури завдяки поданню, пошуку, зберіганню й обробленню тематичної інформації;
- покращення якості навчання за рахунок реалізації методів соціальної діагностики та соціального контролю;
- зосередження основної уваги педагога на формуванні у студентів здоров'язбережувальної грамотності;
- якісні зміни у формуванні здоров'язбережувального середовища в навчальному закладі;
- формування у студентів рефлексії власної здоров'язбережувальної діяльності.

Література

1. Педагогіка здоров'я: спецвипуск // Завуч (Шкільний світ). – 2011. - №18. – С. 2-23.
2. Міцай, Ю. Здоров'язбережувальне освітньо-виховне середовище навчального закладу / Ю. Міцай // Шкільний бібліотечно-інформаційний центр. – 2012. - №8. – С.109-118.

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ДЛЯ ВСІХ. СІЛЬСЬКИЙ ВІДПОЧИНОК

Гриньова М.В., Мастюх К.В.

Полтава, Україна

Людство крокує до «прірви», його діяльність невпинно супроводжується глобальними проблемами, на кшталт енергетичних та екологічних криз, і це далеко не весь перелік. Проте наші предки говорили: «Хочеш бути щасливим, повернися до початку», і мали на увазі – єднання з природою. Тому зелений туризм – це унікальний шанс повернутися до природи, до землі, до свого